

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC342

Zaaknummer Klachtencommissie 2012T746

datum uitspraak 27/03/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door: mr. S. van Schaik, advocaat te Uden,

te voldoen door:

de Congregatie Priesters van het Heilig Hart van Jezus,
gevestigd te Breda,
hierna te noemen: verweerder,
bijgestaan door: R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 6 mei 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 28 maart 2013 met zaaknummer 2012T746, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 9 april 2013, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 1 augustus 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is hierop geantwoord bij brief van 19 september 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 27 september 2013.

1.3 Bij wijze van repliek heeft mr. Van Schaik namens verzoeker bij brief d.d. 8 november 2013 gereageerd, waarop mr. Baetens namens verweerder bij wijze van dupliek heeft gereageerd bij brief d.d. 12 december 2013. Nadien is van de zijde van verzoeker nog binnengekomen een verklaring van 24 december 2013, waarop verweerder heeft gereageerd. Bij mailbericht van 3 februari 2014 is van de zijde van verzoeker verklaard dat niet nader zal worden gereageerd.

1.4 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Toen verzoeker tien jaar oud was, nam hij als vrijwilliger deel aan de zogenaamde [afkorting]-dagen; dat was een vakantieweek die door verweerder werd georganiseerd. Wijlen [voorletters] [naam] (hierna: [naam]) was in die periode nog seminarist en nam als vrijwilliger deel aan deze dagen. In de vier jaren dat verzoeker heeft meegedaan aan de [afkorting]-dagen, is hij gedurende die jaarlijkse week regelmatig door [naam] seksueel misbruikt. Het misbruik bestond uit het betasten van het geslachtsdeel van verzoeker en [naam] liet verzoeker ook het geslachtsdeel van hem ([naam]) betasten. Dit vond onder andere plaats tijdens filmavonden, maar ook 's avonds op de kamer van [naam] als [naam] verzoeker had opgehaald. Tevens is sprake geweest van orale bevrediging over en weer en heeft [naam] zijn geslachtsdeel tegen de anus van verzoeker gehouden. [naam] nam verzoeker ook mee onder de douche. [naam] gaf verzoeker daarnaast aandacht en bevoordeelde hem door snoep te geven, waardoor verzoeker in een verwarrende situatie kwam te verkeren. [naam] kwam eveneens bij verzoeker thuis langs in diens ouderlijk huis. De ouders van verzoeker keken erg tegen [naam] op; reden waarom verzoeker niet aan zijn ouders durfde te vertellen wat [naam] met hem deed. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik 10 jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 28 maart 2013 (zaaknummer 2012T746) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 9 april 2013, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2, en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan een vergoeding in categorie 5 naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet aan de orde zijn, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 4.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 1 augustus 2013 is namens verzoeker bij brieven van 19 september en 8 november en 24 december 2013 de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Het seksueel misbruik heeft verzoeker ernstig geschaad in zijn ontwikkeling. Het heeft een remmende werking gehad op het doorlopen van zijn schoolperiode. Door het seksueel misbruik en het gebrek aan aansluiting dat hij daardoor had bij medeleerlingen alsmede door het niet kunnen plaatsen van seksueel gedrag van medeleerlingen onderling, is verzoeker onhandelbaar geworden en in een [inrichting] geplaatst. Daar heeft hij [periode] van de vorige eeuw circa anderhalf jaar verbleven.

Nadien is direct gaan werken. Hij heeft zijn droom om naar de kweekschool te gaan niet kunnen verwezenlijken. Wel heeft verzoeker in latere jaren naast zijn werk zich kunnen bijscholen. Uiteindelijk heeft hij met zeven jaar vertraging (naast zijn fulltime baan) in 1978 een hbo-opleiding kunnen afronden. Latere nascholing heeft hij niet succesvol kunnen afronden.

Al met al heeft verzoeker door het seksueel misbruik vermogensschade geleden in die zin dat hij -indien het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- eerder (te weten zeven jaren eerder) in zijn leven op een bij hem passend (hbo-) niveau werkzaam had kunnen zijn. De hierdoor misgelopen inkomsten vermeerderd met misgelopen inkomsten voortkomend uit arbeidsongeschiktheid (van [datum] tot [datum]) ten gevolge van de psychische problemen i.v.m. het seksueel misbruik, hebben geleid tot een vermogensschade van in totaal €414.817,91.

Daarnaast hebben de gevolgen van het seksueel misbruik geleid tot gederfde levensvreugde voor verzoeker persoonlijk alsook in relatie tot zijn gezin.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Mr. Baetens heeft namens verweerder bij brieven van 27 september, 12 december 2013 en van 9 januari 2014 gereageerd en -kort samengevat- betoogd dat verzoeker de vermogensschade weliswaar gesteld heeft, maar op volstrekt onvoldoende wijze gedocumenteerd en/of onderbouwd heeft. Verweerder is daarom van oordeel dat niet zonder gerede twijfel aannemelijk is geworden dat verzoeker door het onderhavige seksueel misbruik is uitgevallen en gedurende twee jaren opgenomen is geweest in de [inrichting]. Verzoeker zelf noemt daarvoor immers een andere oorzaak. Dat sprake is geweest van een opname van verzoeker in deze [instelling] erkent verweerder uitdrukkelijk wel, echter verweerder onderstreept dat niet vast is komen te staan dat de oorzaak voor die opname gelegen is in het onderhavige seksueel misbruik.

Voorts plaatst verweerder kanttekeningen bij de hoogte van de gestelde misgelopen inkomsten. Niet valt in te zien waarom uitgegaan moet worden van de stelling dat verzoeker - indien het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- zeven jaar eerder een directeursfunctie zou hebben verkregen, en niet van de stelling dat -indien het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- overeenkomstig zijn jeugdroom een loopbaan als onderwijzer zou hebben gevolgd. In dat kader merkt verweerder op dat verzoeker (in de situatie dat het misbruik wordt weggedacht) bij een loopbaan in het onderwijs waarschijnlijk zelfs minder zou hebben verdiend dan in de thans door verzoeker beklede directeursfunctie. Ook plaatst verweerder kritische kanttekeningen bij de gebrekkige wijze waarop verzoeker de hoogte van de vermogensschade heeft onderbouwd. Over de tijdelijke arbeidsongeschiktheid van verzoeker ten slotte kan weliswaar worden gezegd dat deze is terug te voeren op psychische gronden, maar daarmee staat nog geenszins vast dat deze psychische gronden terug te voeren zijn op het seksueel misbruik. Dit geldt eens te meer daar volgens de psychiater van verzoeker sprake is van een meervoud van belastende factoren, aldus verweerder.

Verweerder concludeert dat sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3 en dat van substantiële vermogensschade zonder gerede twijfel toe te rekenen aan het seksueel misbruik niet is gebleken, waardoor de conclusie moet zijn dat de aanvraag van verzoekster niet in categorie 5 ingedeeld kan worden.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 4, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en de door verweerder bestreden factoren, beoordeeld.

4.6 Voor de Compensatiecommissie is komen vast te staan dat verzoeker in zijn jeugd opgenomen is geweest in een [inrichting]. Dit blijkt uit de overgelegde verklaringen van zijn familieleden. Deze opname wordt ook door verweerder in zijn brief van 9 januari 2014 als vaststaand feit erkend. Tevens blijkt uit de overgelegde stukken, waaronder de brief die verzoeker in 1998 aan zijn familie heeft geschreven, dat verzoeker tot dusverre in meerdere opzichten geen gemakkelijk leven heeft gehad. Daarbij komt dat uit de overgelegde brieven d.d. [datum] en [datum] van drs. [naam] (psychiater) af te leiden is dat het seksueel misbruik één van de luxerende factoren is geweest voor de hypomane ontregeling, waaraan verzoeker in die periode leed.

4.7 Verzoeker stelt dat hij ten gevolge van het hem aangedane seksueel misbruik pas later in zijn leven een baan op hbo-niveau heeft verworven waardoor hij inkomen heeft misgelopen, alsmede dat de periode van arbeidsongeschiktheid aan het seksueel misbruik is toe te rekenen. De in deze procedure te beantwoorden vraag is of de juistheid van deze stelling van verzoeker zonder gerede twijfel komt vast te staan en of de uit de arbeidsongeschiktheid voortgekomen schade als ‘substantieel’ in de zin van pagina 10, 2^e alinea onder ‘Categorie 5’ van de Toelichting bij de Compensatieregeling is aan te merken.

4.8 De Compensatiecommissie is van oordeel dat bij gebreke van overgelegde bewijsstukken niet zonder gerede twijfel aannemelijk is geworden dat verzoekers opname in de [inrichting] met studievertraging tot gevolg, veroorzaakt is door het onderhavige seksueel misbruik. Ten overvloede wordt in dit kader nog opgemerkt dat -zelfs als wel sprake zou zijn geweest van een zonder gerede twijfel causaal verband tussen enerzijds de opname in de inrichting en anderzijds het onderhavige seksueel misbruik- niet, althans niet in voldoende mate duidelijk is geworden dat sprake is geweest van substantiële vermogensschade. Immers in de situatie zonder misbruik ambieerde verzoeker een opleiding aan de kweekschool en een carrière in het onderwijs. Niet gebleken is dat de inkomsten die verzoeker thans in zijn leven heeft genoten substantieel minder zijn dan de inkomsten die hij -indien het misbruik niet zou hebben plaatsgevonden en hij na de kweekschool onderwijzer was geworden- als onderwijzer zou hebben genoten.

Zoals gezegd is op basis van de brieven van [naam] wel komen vast te staan dat de tijdelijke psychische ontregeling van verzoeker mede ontstaan is door het onderhavige seksueel misbruik, maar duidelijk is dat die periode van arbeidsongeschiktheid niet tot substantiële vermogensschade als genoemd in 4.7 heeft geleid, nog daargelaten de vraag of voldoende is komen vast te staan of de tijdelijke arbeidsongeschiktheid is ontstaan door deze psychische ontregeling.

Het voorgaande brengt met zich dat een indeling in categorie 5 -gelet op de daartoe gestelde eisen in de Compensatieregeling- niet aan de orde kan zijn.

4.9 De Compensatiecommissie wenst met het hiervoor gestelde over ‘substantiële schade’ op geen enkele wijze afbreuk te doen aan de gevolgen en de impact die dit misbruik voor verzoeker heeft en heeft gehad. Zij hecht er nadrukkelijk aan op te merken dat zij zich rekenschap geeft van de ernst van het verzoeker op een kwetsbare leeftijd aangedane seksuele misbruik en van de beschadigende rol die het seksueel misbruik in verzoekers privé- en familielevens heeft gespeeld. Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies het vaststaande bedrag binnen categorie 4, te weten een bedrag van €25.000,- aan verzoeker te betalen.

4.10 Verzoeker heeft nota een nota ter hoogte van €1.716,83 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie.

De Compensatiecommissie is van oordeel dat op grond van artikel 22 van de Compensatieregeling ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag €1.500,-- inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 4 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 4 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoeker een bedrag van €25.000,-- te betalen, alsmede
- aan de advocaat van verzoeker een bedrag van €1.500,-- te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. D.J. van der K. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 27/03/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter